

Thessaloniki biennale: 4 of Contemporary Art

ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.thessalonikiennale.gr
www.greekstatemuseum.com

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Συμπόσιο: Archive Public II
7.12.2013
11:00-16:00
Περίπτερο 6 (εντός ΔΕΘ)

////////////////////////////////////

Πρόγραμμα

10:30-11:00 Αφιξη/ Εγγραφές

11:00-11:15 Χαιρετισμοί

Κατερίνα Κοσκινά. Πρόεδρος ΔΣ ΚΜΣΤ.

Διευθύντρια 4ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης
Θεσσαλονίκης

Μαρία Τσαντσάνογλου. Διευθύντρια ΚΜΣΤ

11:15-11:45 Εισαγωγή.

Πάνος Κούρος. Η παύση των ζωντανών
αρχείων

Ελπίδα Καραμπά. Μια περιοχή χωρίς εικόνες

11:45-12:15 Vit Havranek.

Σκέψου/Ταξινομήσε/Ανάτρεψε

12:15-12:45 Ζήσης Κοτιώνης. Αν-αρχείο

προσωρινών διαμονών οπουδήποτε

12:45-13:15 Georgia Kotretsos. Δημόσιο

Αρχείο/Δημόσια Ιστορία

13:15-13:45 Διάλειμμα-Coffee Break

13:45-14:15 Marina Griznic. Θεωρία ως

αρχείο και παρεμβατικές πολιτικές

14:15-14:45 Mikel Bolt Rasmussen. Καπνός

στο Αρχείο

14:45-15:45 Συζήτηση Στρογγυλής Τράπεζας.

Συντονισμός: Πάνος Κούρος και Ελπίδα

Καραμπά

Το **Συμπόσιο Archive Public II** εξετάζει τον ρόλο αρχειακών πρακτικών τέχνης στην παραγωγή δημόσιας σφαίρας και κριτικών παρεμβάσεων σε κοινωνικούς χώρους. Αναζητείται η δυνατότητα των αρχειακών πρακτικών, όχι τόσο να εισάγουν ένα πλαίσιο συλλογής στον δημόσιο χώρο, όσο να παραγάγουν νέες συναρθρώσεις λόγου και πράξης ανάμεσα σε πρόσωπα, κοινωνικές ομάδες, θεσμούς, πρακτικές, θεματικές περιοχές, φυσικούς και εικονικούς χώρους.

Το *Archive Public* ανέπτυξε δύο ιδέες: το αρχείο ως έννομη διαρθρωτική πρακτική και την αρχειακή επιτέλεση ως δυναμική δημόσια διαδικασία που αναπτύσσεται στο παρόν. Οι ομιλητές θα παρουσιάσουν με διαφορετικούς τρόπους (έργα, ομιλίες, περφόρμανς, διαλέξεις) διαφορετικές περιπτώσεις, προτάσεις και ιδέες που μπορούν να σχηματίσουν ένα δίκτυο αρχειακών παρεμβάσεων.

Στο πνεύμα της 4ης Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης που εστιάζει σε ζητήματα που αφορούν τον αγώνα μιας συγκεκριμένης τοπικότητας απέναντι στις κρίσιμες οικονομικές συνθήκες, το Συμπόσιο θα ολοκληρωθεί με μια συζήτηση στρογγυλής τράπεζας που θα επικεντρωθεί σε ερωτήματα όπως:

_Ποιές στρατηγικές θέσμισης, συμμετοχής και συνάρθρωσης μπορούν να οργανωθούν από αρχειακές πρακτικές που μπορούν να παρέμβουν στην παραγωγή γνώσης, ιστορίας και ταυτοτήτων;

_Πώς μπορεί να κατανοήσει κανείς σήμερα τη σχέση μεταξύ τέχνης, αρχείων και ακτιβισμού;

_Πώς οι αρχειακές πρακτικές τέχνης μπορούν να προσφέρουν ένα νέο πλαίσιο στοχεύοντας σε περιοχές διαμάχης και αγώνων, αποκαλύπτοντας και ανασχηματίζοντας τις τρέχουσες (πολιτισμικές) πολιτικές και τη δυσφορία μέσα σε αυτές;

Οργάνωση: Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Εισηγητές-Συντονιστές: Πάνος Κούρος και Ελπίδα Καραμπά

////////////////////////////////////

Το πρώτο μέρος του ερευνητικού και επιμελητικού έργου *Archive Public* πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων του Εργαστηρίου Εικαστικών Τεχνών του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Πατρών και με την υποστήριξη του ερευνητικού προγράμματος Κ. Καραθεοδωρή (2009-11).

Περιλήψεις

Marina Griznic. Θεωρία ως αρχείο και παρεμβατικές πολιτικές

Η θεωρία σήμερα είναι κατά κύριο λόγο ολοκληρωτικά ενταγμένη στο νέο πληροφοριακό μοντέλο που διέπει τις καπιταλιστικές κοινωνίες. Η θεωρία δεν είναι συνδεδεμένη με τη γνώση σύμφωνα με την παλιά, ανθρωπιστική έννοια της λέξης, αλλά με την πληροφορία, ένα αρχείο πληροφορίας. Η θεωρία είναι κατά κύριο λόγο ένα εργαλείο αποικιοποίησης μέσω της πληροφορίας πληροφοριών, που παρουσιάζεται ως ένα αθώο αρχείο. Θα εξετάσω το θέμα αυτό παρουσιάζοντας το αρχείο ως ένα θεωρητικό/βιβλίο/πρότζεκτ που φέρει τον τίτλο εργασίας *Το λεξιλόγιο της απο-αποικιοποίησης* και εκδόθηκε στη Βιέννη, το 2013, από τις εκδόσεις Loecker στην αγγλική γλώσσα.

Vit Havranek. Σκέψου / Ταξινόμηση / Ανάτρεψε

Το να προσεγγίσει κανείς ένα αρχείο που υπάρχει στο καλλιτεχνικό ή επιμελητικό έργο, σημαίνει να προσεγγίσει την κανονιστική επιστημολογία του, την κανονιστική ταξινόμησή του. Δημιουργώ ένα νέο αρχείο σημαίνει φέρνω στο φως έναν τρόπο να ταξινομώ και να καθιερώνω νέους κανόνες. Με αφορμή το δοκίμιο του Georges Perec *Σκέφτομαι/Ταξινομώ* θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια συγκεκριμένα παραδείγματα επιστημολογιών «σε πώση» και υποκειμενικών ταξινομήσεων επαναδρομολογώντας τη σύνδεση μεταξύ της λέξης και του νόματός της, των εικόνων και των προσδιορισμών τους. Κατά συνέπεια, το ζήτημα που θα συζητηθεί είναι η διαλεκτική της «επιστημολογικής εικονοκλασίας» και η ανα-πολιτικοποίηση των αρχειακών πρακτικών.

Ελπίδα Καραμπά. Μια περιοχή χωρίς εικόνες

Η δήλωση παραδέχεται μια έλλειψη- μιλάει για τους τρόπους που η επίσημη ιστορία, οι κυρίαρχες εκπροσωπήσεις των μέσων, οι επίσημες πολιτικές καλύπτουν και αναδεικνύουν συγκεκριμένες όψεις των γεγονότων, των ιστοριών, του δημόσιου χώρου. Αυτή η δήλωση, όμως, μπορεί να αντιστραφεί σε μια μορφή δύναμης –καθώς μια τέτοια ζώνη περιγράφει μια φυσική, εννοιολογική, αντιληπτική ή εικονική περιοχή που μας προκαλεί να αναλάβουμε δράση, να οργανώσουμε τρόπους να ιδωθούν, να ειπωθούν και να ακουστούν οι ιστορίες. Οργανώνοντας, αρχειοθετώντας και επιτελώντας ‘περιοχές χωρίς εικόνα’ μπορεί να είναι μια πράξη χειραφέτησης, μιας άσκησης δύναμης, ένα μέσο απροσδόκων συναρθρώσεων. Μπορεί να ορίζει μια ‘περιοχή’ που απευθύνεται, όχι μόνο στη βιωματική, αλλά και στην αφηρημένη σχέση με τα φαινόμενα, και στη σημασία και των δύο για μια δυναμική σχέση με όσα μας περιβάλλουν.

Ζήσης Κοτιώνης Av-αρχείο Προσωρινών Διαμονών Οπουδήποτε

Τα εκτεταμένα ημιαστικά και αγροτικά εδάφη και οι κοινωνικές πρακτικές κατοίκησης τους εννοούνται ως εδώ ως δημόσια αρχεία προς διαπραγμάτευση.

Οι περιφερειακές εδαφικές επικράτειες κάτω από την επίδραση της τουριστικής ανάπτυξης και της προαστειοποίησης σταδιακά έγιναν αντικείμενα μιας πολιτισμικής και οικονομικής αποικιοποίησης. Η διαδικασία αυτή προωθείται μέσω κοινωνικών πρακτικών και μηχανισμών. Η πρακτική της επιλογής τόπων και προορισμών, η οπτική αξιολόγηση, η χρήση βαρέων υποδομών, ο εξευγενισμός περιοχών είναι ανάμεσά τους. Από την άλλη μεριά, η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» προκαλεί μια θυελλώδη ανακατανομή της ιδιοκτησιακής κατάστασης σε γεωγραφική κλίμακα και ένα είδος νέας αποικιοποίησης των εδαφών, μετά την οικοδομική έκρηξη του μοντερνισμού.

Το ενδιαφέρον εστιάζεται στις δυνατότητες παρέμβασης σε ένα πρόγραμμα από –αποικιοποίησης των εδαφών. Αναζητείται ένα είδος αποδόμησης του μηχανισμού (dispositive) της τουριστικής διαμονής- κατοίκησης της εδαφικής επικράτειας, και η αξιοποίηση της παράδοσης των «κοινών εδαφών», με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει σήμερα. Επιχειρείται μια συνθετική έρευνα με τις σωματικές πρακτικές του εντοπισμού, της περιπλάνησης, της τυχαίας πλοήγησης, της δικτύωσης στον υλικό χώρο. Η *Προσωρινή -Διαμονή- Οπουδήποτε* θέλει να μετατρέψει τις κάθετες ιεραρχήσεις του εδαφικού αρχείου σε οριζόντιες κοινές πρακτικές.

Η αρχιτεκτονική έρευνα, για εδαφικές επιτελέσεις κατακλίσεως και την οικοσκευή τους, περιλαμβάνεται στην συγκρότηση του επιχειρήματος.

Georgia Kotretsos. Δημόσιο Αρχείο / Δημόσια Ιστορία

Το *Δημόσιο Αρχείο / Δημόσια Ιστορία* παίζει με θεωρητικές προσεγγίσεις για το πώς παράγεται η γνώση, αναγνωρίζοντας το παραδοσιακό και ιστορικό εθιμοτυπικό της ένταξης της στην δημόσια σφαίρα μέσα από υποθετικές ερωτήσεις. Θα πειραματιστώ με την ιδέα του πώς η Δημόσια Ιστορία θα μπορούσε δυνητικά να αποτελέσει ένα Δημόσιο Αρχείο μέσα από μια συστηματική αλλά μη εξουσιοδοτημένη αναπαραγωγή ενός γεγονότος, συμβάντος, αντικειμένου, εμπειρίας κ.ο.κ. σε μια προσπάθεια να το αναβιώσει στο διηνεκές. Θα μπορούσε η πολλαπλότητα εκείνης της στιγμής ή του αντικειμένου να απηχήσει στη συλλογική μας συνείδηση; Θα μπορούσε αυτό να μας προσφέρει την ελευθερία να διεκδικήσουμε την κυριότητα αυτής της αναβίωσης και να αποδεχθούμε τη δυνατότητα ισότητας που παρέχουν τα μη εξουσιοδοτημένα αρχεία;

Πάνος Κούρος. Η παύση των ζωντανών αρχείων

Η ιδέα της παύσης των ζωντανών αρχείων δεν είναι η ιδέα του «αναρχείου», της κατάλυσης του αρχείου, αλλά συνδέεται με τη νέα παραγωγική του δύναμη, όταν αυτό αποσυνδέεται από το θεσμικό, αισθητικό, θεματικό, ερμηνευτικό του πλαίσιο. Μπορούμε να σκεφτούμε την παύση αυτή ως μια σχεδιασμένη ουδέτερη ζώνη, πάνω στην οποία οργανώνεται μια επιτελεστική αρχειακή δράση. Η επιτελεστική δυνατότητα μετατοπίζει την έμφαση από το καταχωρισμένο στο υποκείμενο που καταχωρεί από το δημόσιο αρχείο (public archive) στο δήμο αρχείου (archive public), από την ενέργεια διαφύλαξης και έκθεσης του ντοκουμέντου στις ενέργειες μετάδοσης, διανομής, ανακύκλωσης. Τα έργα *Conversations Curatives*, 2009 και *Intervention in the Archive of*

Modern Greek Art, 2012 συζητούνται ως σύνθετες εργασίες επιτελεστικής αρχειοθέτησης που παρεμβαίνουν στους ίδιους τους μηχανισμούς του αρχείου, δημιουργώντας πεδία δημόσιας συνεκφώνησης σε εναλλακτικές κριτικές μικρό-θεσμίες.

Mikel Bolt Rasmussen. Καπνός στο Αρχείο

Η ομιλία θα παρουσιάσει την έκθεση *This World We Must Leave* (Αυτός ο κόσμος που πρέπει ν' αφήσουμε) που διοργανώθηκε το 2010 από τον Jakob Jakobsen και τον ομιλητή. Η έκθεση αποτελούνταν από ένα αρχείο των δικών μας συλλογών υλικού που σχετίζεται με την Καταστασιακή Διεθνή, καθώς και τρεις ταινίες σχετικά με την ανάγκη μιας προοπτικής άρνησης του κεφαλαίου στην παρούσα κατάσταση της διεθνούς κρίσης.

Βιογραφικά

Η Marina Grzanic είναι φιλόσοφος, καλλιτέχνη, θεωρητικός. Ζει και εργάζεται στη Λιουμπλιάνα και στη Βιέννη. Είναι καθηγήτρια στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης, είναι επικεφαλής του ερευνητικού προγράμματος για τις μετα-εννοιολογικές πρακτικές. Συνεργάζεται ως ερευνήτρια στο Ινστιτούτο Φιλοσοφίας ZRC SAZU στη Λιουμπλιάνα.

Ο Vít Havranek (PhD) είναι επιμελητής και διοργανωτής εκθέσεων με έδρα την Πράγα. Από το 2002 εργάζεται ως διευθυντής της πρωτοβουλίας "Tranzit" στην Τσεχική Δημοκρατία (www.tranzit.org), είναι αναπληρωτής συντάκτης του ελβετικού εκδοτικού οίκου JRP Ringier και εργάστηκε ως λέκτορας για την διδασκαλία της σύγχρονης τέχνης στην Ακαδημία Τεχνών, Design και Αρχιτεκτονικής της Πράγας (2000-2012). Έχει επιμεληθεί και συνεπιμεληθεί εκθέσεις, μεταξύ των οποίων τις εξής: *Encyclopedia of Failure* μέρος της Biennale της Τζακάρτα 2013, *Adaptation* στο πλαίσιο του φεστιβάλ Steirischer Herbst Graz, Manifesta 8 Ισπανία, *Monument to Transformation*, Centro Cultural Montehermoso, Ισπανία και City Gallery, Πράγα, εργαστήρια "tranzit", Μπρατισλάβα κ.α., *tranzit – Auditorium, Stage, Backstage*, Frankfurter Kunstverein, I, Secession Βιέννη, *Futura*, Πράγα, εργαστήρια tranzit Bratislava, *Lanterna Magika*, Espace Electra, Παρίσι, *Jiri Kovanda*, Μπρνο, *Otto Piene*, Δημοτική Πινακοθήκη Πράγας, *action, word, movement, space*, Δημοτική Πινακοθήκη Πράγας κ.ά. Έχει επιμεληθεί και συνεπιμεληθεί εκδόσεις και καταλόγους τέχνης, όπως *Postcolonial thinking I.-IV* (σειρά μεταφράσεων στην τσεχική γλώσσα), *Ruti Sela*, *Babi Badalov*, *Katerina Seda*, κατάλογος *Manifesta 8*, *Atlas of Transformation*, *Autobiographies*, *The Need to Document*, *Jiri Kovanda*, *Lanterna Magika - δράση, λέξη, κίνηση, χώρος* και έχει γράψει άρθρα σε βιβλία, μεταξύ άλλων του *Green Room*, επιμ. M.Lind και

H.Steyerl, σε καταλόγους τέχνης, μεταξύ άλλων του *Promesses du passé* (Centre Pompidou), της *Αναδρομικής JRP Ringier* (Centre Pompidou) και σε περιοδικά τέχνης, μεταξύ άλλων στα *Umělec*, *Springerin*, *Flash Art*, *Manifesta Journal*, *Trouble*.

Η Ελπίδα Καραμπά είναι θεωρητικός τέχνης και ανεξάρτητη επιμελήτρια. Ως επιμελήτρια και ερευνήτρια έχει συνεργαστεί με ιδρύματα όπως η Whitechapel Art Gallery, η ΑΣΚΤ, το Πανεπιστήμιο της Πάτρας αλλά και με εναλλακτικούς εκθεσιακούς χώρους. Το τελευταίο της βιβλίο (συνεπιμέλεια Π. Κούρος) *ArchivePublic: Επιτελώντας Αρχεία στο Δημόσιο Χώρο: Τοπικές Παρεμβάσεις* εκδόθηκε το 2012. Το 2013 διετέλεσε αρχισυντάκτρια της ετήσιας επιθεώρησης Ελλήνων Τεχνοκριτικών AICA HELLAS. Συνεργάζεται ως ερευνήτρια-επιμελήτρια με το ΙΣΕΤ και οργανώνει τη σειρά *Δικαίωμα Αρχείου*. Τα επιμελητικά και ερευνητικά της ενδιαφέροντα και οι δημοσιεύσεις της επικεντρώνονται στην πολιτική θεωρία, στις καταγραφικές και αρχειακές πρακτικές, στην περφόρμανς, στη σχέση τέχνης και ακτιβισμού. Είναι μέλος της AICA International και του ΙΚΤ.

Ο Ζήσης Κοτιώνης είναι αρχιτέκτων, συγγραφέας και εικαστικός καλλιτέχνης. Είναι καθηγητής στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Είναι συγγραφέας έξι βιβλίων θεωρίας της αρχιτεκτονικής. Διατηρεί γραφείο αρχιτεκτονικών μελετών στην Αθήνα και τον Βόλο. Μελέτες και έργα του έχουν διακριθεί, δημοσιευτεί και εκτεθεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Αθήνα, Μαδρίτη, Βαρκελώνη, Βενετία, Κρακοβία, Σάο Πάολο). Το 2010 ήταν επίτροπος του ελληνικού περιπτέρου στην Μπιενάλε της Βενετίας.

Η Georgia Kotretsos είναι εικαστική καλλιτέχνη με έδρα την Αθήνα. Στο έργο της κυρίως εστιάζει και ασκεί κριτική στον κατεστημένο τρόπο θέασης και πρόσληψης των έργων τέχνης σε σχέση με τους θεσμούς. Μελετώντας απελευθερωτικές και αναρχικές προσεγγίσεις θεώρησης της τέχνης έχει

δημιουργήσει ένα διεπιστημονικό έργο που επιδιώκει να υποστηρίξει ότι η όραση προσδιορίζεται από τον τόπο και ότι το κοινό είναι υπεύθυνο για την καλλιτεχνική του γνώση. Η πρακτική της βασίζεται σε έρευνα και είτε εκδηλώνεται ως έργο τέχνης, είτε ως κείμενο, είτε ως συνέντευξη, πάντοτε ενθαρρύνει υποθετικές προσεγγίσεις σχετικά με τους τρόπους παραγωγής γνώσης.

Ο **Πάνος Κούρος** είναι εικαστικός και θεωρητικός τέχνης. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Πατρών. Τα έργα του είναι διαδικασίες παρέμβασης που βασίζονται σε επικοινωνιακές δράσεις εντός και εκτός του πεδίου της τέχνης. Ορισμένα έργα εντάσσονται κριτικά στη διαδικασία παραγωγής το ίδιο το θεσμικό πλαίσιο παρουσιάσής τους. Χρησιμοποιεί ανοιχτές πλατφόρμες επικοινωνίας και μέσα, όπως διαδικτυακά wiki, την εκπαίδευση, εμπειρικές καθημερινές ρουτίνες, όπως η οδοιπορία και η αρχειοθέτηση. Είναι συνιδρυτής του πληθυντικού προσώπου Γρηγόριος

Φαρμάκης και μέλος της ομάδας αστικής παρέμβασης *Αστικό Κενό*. Πρόσφατες εκδόσεις: *Archive Public*, 2012, *Πράξεις Συνεκφώνησης*, 2008, *Κατασκευάζοντας την δημόσια σφαίρα: τοπικές εργασίες 2002-07*, 2007.

Ο **Mikkel Bolt Rasmussen** είναι ιστορικός τέχνης και κριτικός πολιτισμού. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Τεχνών και Πολιτισμικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης. Έχει δημοσιεύσει μια σειρά βιβλίων στην δανική γλώσσα με πιο πρόσφατο το *Krise til opstand. Noter om get igangvæende sammenbrud*, 2013 καθώς και άρθρα σχετικά με τον αντικαπιταλιστικό ακτιβισμό, την επαναστατική παράδοση, και την Καταστασιακή Διεθνή σε περιοδικά όπως το *e flux journal*, το *Multitudes*, το *Rethinking Marxism* και το *Modernity*. Πρόσφατες δημοσιεύσεις του περιλαμβάνουν τα άρθρα «Ολοκληρωτική Τέχνη και Νεωτερικότητα», Aarhus 2010 (συνεπιμέλεια με τον Jacob Wamberg) και «Περιμένετε τα Πάντα αλλά μη Φοβάστε Τίποτα: Το Καταστασιακό Κίνημα στη Σκανδιναβία και αλλού» Κοπεγχάγη και Νέα Υόρκη 2011 (συνεπιμέλεια με τον Jakob Jakobsen).

Το Συμπόσιο “Archive Public II” εντάσσεται στο κεντρικό πρόγραμμα της 4ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης με γενικό τίτλο «Παλιές Διασταυρώσεις – Make it New II», η οποία θα διαρκέσει ως τις 31 Ιανουαρίου 2014. Αποτελεί τη δεύτερη διοργάνωση τριμερούς προγράμματος που ξεκίνησε το 2011 και υλοποιείται μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος Μακεδονία-Θράκη 2007-2013 του ΕΣΠΑ που συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης) και την Ελλάδα. Διοργανώνεται από το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης με τη συνεργασία της «Κίνησης των 5 Μουσείων Θεσσαλονίκης», την στήριξη του Δήμου Θεσσαλονίκης και τη συμμετοχή πολλών φορέων της πόλης.

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Μακεδονίας - Θράκης 2007-2013

Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ενδιάμεση
Διαχειριστική
Αρχή

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

biennále: 4

ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI BIENNALE OF CONTEMPORARY ART

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
STATE MUSEUM
OF CONTEMPORARY ART